

kommet ud af overgangsfasen, før der er lavet en ny stor ændring, der har medført nye overgangsfaser. Her burde der gribes ind med forenklinger og lempelser.

Det er tydeligt i sådan en debat, som vi har haft indtil nu, at omsorgen for virksomheder samler meget større interesse end denne side, selv om den, må jeg lige gøre opmærksom på, altså lige så fuldt er med i spørgsmålet som den anden. Men det er det med virksomhederne, der åbenbart kan samle størst interesse, og også her er det afgørende at se på, hvorfor bøvlet vokser, selv om alle er imod, at det sker.

For det første er erhvervsskattelovgivning og erhvervsstøtteordningerne og i særdeleshed den sammenblanding, der er lavet af skatteopkrævning og erhvervsstøtte, i virkeligheden en kæmpemæssig kilde til bøvl for virksomhederne, fordi man har rodet to forskellige formål sammen, så ingen kan se, hvad der er hvad i det konkrete tilfælde. Hvis man lavede en opdeling, hvor støtte til erhvervene var én ting og skatteopkrævning en anden, ville man få en utrolig forenkling af hele vores skattelovgivning. Jeg tror, man ville kunne mere end halvere de bind, vi får med skattelove, for det, der sker i dag, er jo, at når vi laver en skatteregel, må vi efterfølgende lave en strøm af regler for at hindre misbrug af den pågældende skatteregel. Det lykkes alligevel ikke, hvad selskabstømmere og andre kreative sjæle beviser til fulde, så vi bliver ved med at få lap på lap.

I virkeligheden burde problemerne løses ved, at vi greb ind og delte formålene op. Hvis vi gjorde det, ville det også have den demokratiske fordel, at alle kunne se, hvad det er, vi støtter, for i dag kan vi jo faktisk ikke på vores finanslov se, hvor meget vi støtter dansk erhvervsliv med, fordi det er krattet ind på den måde, som det er, og det er sikkert et af målene med sammenblandingen.

For det andet, og det var hr. Bjørn Elmquist udmærket inde på, er EU-Unionen en stadig kilde til mere bøvl, og her vil vi selvfølgelig med meget stor glæde hjælpe til en forenkling og et stop for den strøm.

For det tredje tror jeg heller ikke, man skal være blind for, at de virksomheder, vi har, drives, for at man kan tjene penge, få profit og få overskud. På den måde er der en stor egeninteresse, der nogle gange kan få selv den mest fornuftige virksomhedsleder til at glemme hensynet til samfundet og andre mennesker. Selvfølgelig dette system genererer, at vi for at beskytte

samfundet og miljøet er nødt til at lave en strøm af regler. Så det er et system, affødt af mængder af bøvl, der på den måde kommer på f.eks. miljøområdet, men vi kunne selvfølgelig gøre noget, også uden at lave socialisme, og det så jeg gerne.

Den form for socialisme, jeg ønsker mig, kunne mindske bøvlet betragteligt, men også her, kunne vi jo prøve at se, om vi ikke i stedet for hele tiden at lave regler, der skal begrænse f.eks. forureningen med giftstoffer og andet, kunne gå over til at forbyde dem. Et forbud ville jo i sig selv være en forenkling alle de steder, hvor det er begrundet, i stedet for at lave skatteregler, afgifter og andet, som vi også nogle gange har været med til.

Vi så faktisk hellere en mere konsekvent indsats. Det ville give mindre bøvl end det, vi i dag er med til at udvikle. Vi vil altså anbefale, at man fremover ser mere på årsagerne til bøvlet og går efter dem. I så fald kan der nås resultater, ellers vil jeg godt allerede i dag udstede den spådom, at vi også om 1 år, om 2 år og om 3 år kan notere os, at bøvlet alligevel voksede endnu en gang.

Jacob Haugaard (UP):

Det har efterhånden udviklet sig sådan her i Danmark, at hvis det ikke er forbudt, så er det påbudt. Det troede jeg ellers svenskerne havde patent på.

Det handler om 5,5 millioner menneskers arbejdsklima, og der er selvfølgelig et problem i det derved, at man kan sige, at succes her i Folketinget jo er, hvor mange love og regler man vedtager. Vi lovgiver og lovgiver og lovgiver i en evig strøm, og så skal vi udødeliggøres ved, at vi har været med til at lave en eller anden lov. Der er jo snart ikke mere at lovgive om; det er vel mere en form for sanering, man må prøve at komme frem med.

Man ser det tydeligt inden for lægeverdenen. De kan ikke finde flere sygdomme at beskrive, og så kan man i et eller andet lægemagasin læse om albueeksem set i forhold til legepladser, der er lavet af telefonpæle. Og hvad rager det egentlig mig?

I det hele taget tænker jeg tit på, om det overhovedet er muligt at forenkles. I al den tid, jeg i hvert fald kan huske, har skatteskemaet skulle forenkles, og jeg ser det hele som blivende mere og mere komplekst.

Når jeg skal have frisk luft, går jeg mig somme tider en tur over på Strøget, og nogle gange